

سخنی درباره اثرات یاد خدا/ حدیثی از امام علی(ع) برای بهشتی شدن

انسان اگر به یاد خدا باشد و به حضرت او توجه نماید، از پاسخ دادن به دعوت شیطان ها و اجابت خواسته های بی مهار هوای نفس، اجتناب می نماید.

خبرگزاری مهر- انسان اگر به یاد خدا باشد و به حضرت او توجه نماید، از پاسخ دادن به دعوت شیطان ها و اجابت خواسته های بی مهار هوای نفس، اجتناب می نماید.

اگر انسان از یاد حق و توجه به پروردگار و قیامت و همه امور زندگی غافل و بی خبر بماند و خود را از کارهای پسندیده و عمل صالح دور نگه دارد و از پاکان و نیکان فاصله بگیرد به تدریج قلبش به سوی ظلمت و تاریکی و حیوانیت می رود و نهایتاً از رقت و دلسوزی و مهرورزی و محبت خالی می شود و به قول قرآن "فهی کالحجاره او اشد قسوه..."؛ یعنی خشک، بی خاصیت و بریده از خیر و رحمت می گردد و به فرموده حضرت علی (ع) صورت، صورت انسان و قلب، قلب حیوان می شود.

قرآن مجید به همه مومنان فرمان می دهد که خدا را بسیار یاد کنید تا رستگار شوید. خدا را بسیار و همیشه و در همه جا یاد کنید تا به مراد و هدف مثبت خود دست یابید و بر ناملایمات و مصائب پیروز شوید و به پاداش و ثواب عظیم حق برسید. انسان اگر در ناملایمات و مصائب به یاد خدا باشد، سنگینی و وزن ناملایمات و مصائب یقیناً سبک می شود و به خاطر خدا آنها را با روشی درست و صحیح تحمل می کند و با صبر و استقامتش که برای حفظ دینش به کار می گیرد، دری به سوی رحمت دوست بر روی خود می گشاید.

انسان اگر هنگام رسیدن اوقات نماز و روزه و حج و پرداخت زکات و صدقه و خمس به یاد خدا باشد، بی تردید نماز می خواند و روزه می گیرد و زکات و صدقه و خمس می پردازد و از زیان زدن به آنان خودداری می کند و جز با اخلاق خوش و رفتار پسندیده با آنان رفتار نمی کند و برای فهم اهداف خلقت خویش و تکالیف و مسئولیت هایش به کسب معرفت و آگاهی بر می خیزد و به یادگیری اصول اسلام و احکام و فروع و معارف حق قیام می کند، انسان اگر به یاد خدا باشد، به قدر شناسی از پیامبران و ادای حقوق امامان (ع) اقدام نموده و از آن بزرگواران که فرستادگان حق برای هدایت خلق و برگزیدگان خدا برای نجات انسانند پیروی و متابعت می نماید.

انسان اگر به یاد خدا باشد و به حضرت او توجه نماید، از پاسخ دادن به دعوت شیطان ها و اجابت خواسته های بی مهار هوای نفس، اجتناب می نماید و به هنگام رخ نمودن گناه، از گناه روی بر می گرداند و دامن زندگی را به پستی و آلودگی آن نمی آلود.

یاد خدا یعنی اینکه حضرت او که آفریننده همه هستی است، پیوسته مراقب و نگاهبان همه موجودات و حرکات و سکنت آنان است و چیزی در ظاهر و باطن و غیب و شهادت از او پنهان نیست و همه اعمال انسان گرچه به اندازه ذره ای باشد، از نظر او پنهان نیست و آن را در قیامت محاسبه خواهد نمود. بی تردید انسان هنگامی که به سبب یاد خدا محبوب خدا شود درهای فیوضات الهیه به سوی او گشوده می شود و یقیناً قلبی پر نور از ایمان و لبریز از عشق و محبت نسبت به حق و خلق پیدا می کند و آرزویی جز ظهور کار خیر و عمل صالح و درستی کردار و حل مشکلات مردم و خدمت به بندگان خدا برای او نخواهد ماند.

از برنامه های مهمی که اعضا و جوارح و به ویژه قلب را پاک و پاکیزه می کند و رقت و عطوفت و مهربانی پدید می آورد عمل صالح و کار پسندیده است. البته آثار مثبت عمل که یکی از آنها پاکی ظاهر و طهارت باطن است هنگامی ظهور می کند که عمل کننده شرایط معنوی و ظاهری عمل را بکار بگیرد و عمل را آنگونه که خواسته اند انجام دهد. عمل، همراه با نیت خالص و به قصد رضای خدا و برای پرورش جان و جهت ساختن آخرتی آباد انجام می گیرد.

از عواملی که سبب رقت قلب و نرمی دل و ظهور محبت و عشق در باطن است همدم واجد شرایط و رفیق پاک و دوست مهربان است. در این که نفس پاکان آثار مثبتی در وجود انسان ایجاد می کند، تردید نیست.

حضرت علی (ع) در کلمات نورانی در باب تاثیرپذیری انسان از پاکان و خردمندان و صالحان می فرماید: خوبی و نیکی و درستی و راستی را با معاشرت با صاحبان مغز و خرد روز افزون کنید. و در جایی دیگر می فرمایند: با حکیمان همنشین باش و با بردباران بنشین و از دنیایی که به آخرت و سعادت تو زیاد می زند، روی بگردان، در نتیجه ساکن بهشت خواهی شد.